

Överklagandenämndens beslut: Talan ogillas.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1b i rådets direktiv nr 40/94 ⁽¹⁾ eftersom det märke som avses i ansökan, i motsats till vad Harmoniseringsbyråns överklagandenämnd slog fast i sitt nu angripna beslut, saknar en rent lovprisande konnotation och eftersom det inte beskriver ett kännetecken eller en egenskap hos de varor och tjänster som märket är avsett att utpeka.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s.1).

Talan väckt den 17 april 2007 – Irland mot kommissionen

(Mål T-129/07)

(2007/C 140/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Irland (ombud: D. O'Hagan och E. Alkin samt P. McGarry, Barrister)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten

- helt eller delvis skall ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 286 slutligt av den 7 februari 2007 om den befrielse från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid i regionerna **Gardanne** och Shannon samt på Sardinien, och som tillämpas av Frankrike, Irland och Italien, i den del det berör befrielse från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid i regionen Shannon och som tillämpas av Irland, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 286 slutligt av den 7 februari 2007 där kommissionen fann att den befrielse från punktskatt på mineraloljor som Frankrike, Irland och Italien beviljat vad gäller tunga förbränningsolja som används vid framställningen av aluminiumoxid med verkan från och med den 1 januari 2004 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG och att en del av detta stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Sökanden har anfört fyra grunder till stöd för sina yrkanden.

Sökanden menar för det första att kommissionen hade fel när den ansåg att Irland inte hade visat att undantagen passar in i det nationella skattesystemets natur och logik.

Sökanden hävdar för det andra att kommission inte har gjort en korrekt konkurrensanalys till stöd för sin slutsats att Irlands åtgärd kan antas påverka handeln inom gemenskapen och direkt eller potentiellt förvrida konkurrensen.

Sökanden påstår för det tredje att det ifrågasatta beslutet strider mot rätts säkerhetsprincipen, eftersom rådet redan har godkänt undantaget till slutet av år 2006.

Sökanden hävdar slutligen att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att det statliga stödet ifråga utgör ett nytt stöd och inte ett befintligt stöd.

Talan väckt den 19 april 2007 – Aughinish Alumina mot kommissionen

(Mål T-130/07)

(2007/C 140/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irland) (ombud: J. Handoll och C. Waterson, solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 7 februari 2007 avseende undantag från punktskatter på mineraloljor som används som bränsle för framställning av aluminiumoxid i Gardanne-regionen, Shannon-regionen och på Sardinien, i den del beslutet rör sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar genom denna ansökan delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007)286 slutlig av den 7 februari 2007 avseende undantag från punktskatter på mineraloljor som används som bränsle för framställning av aluminiumoxid i Gardanne-regionen, Shannon-regionen och på Sardinien, som genomförts av Frankrike, Irland och Italien, i den del beslutet rör Aughinish Alumina Ltd (nedan kallat AAL).

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande följande:

För det första att kommissionen underlät att beakta att undantaget omfattas av det Irländska skattesystemets art och logik och därför inte utgör stöd.

För det andra att kommissionen inte på ett riktigt sätt har analyserat de relevanta marknaderna och konkurrensstrukturen på dessa. Mot bakgrund av att kommissionen tidigare ansett att det inte förelåg någon snedvridning av konkurrensen, och att rådet godtagit undantagen till och med den 31 december 2006, gör sökanden gällande att kommissionen skulle ha visat att den hade vidtagit en djupgående ekonomisk analys av vilken det framgår att det förelåg en faktiskt eller potentiell snedvridning av konkurrensen. Sökanden hävdar därför att kommissionen inte visat att undantaget utgjorde stöd.

För det tredje att om undantaget trots allt skulle anses utgöra stöd, har kommissionen underlåtit att behandla detta stöd som befintligt stöd som omfattas av artikel 88.1 EG. Detta stöd var föremål för en bindande förpliktelse som anmäldes i januari 1983, före Irlands anslutning till Europeiska gemenskaperna. Eftersom kommissionen inte vidtog några åtgärder före den 17 juli 2000, hade den tioåriga tidsfristen löpt ut. Återbetalning var därför inte längre möjligt. Sökanden gör gällande att stödet inte kan anses utgöra en stödordning.

För det fjärde att kommissionen skulle ha beaktat det gemenskapsrättsliga regelverket rörande harmonisering av punktskatter, för att avgöra om och hur den skall utöva sin behörighet i enlighet med bestämmelserna om statsstöd i EG-fördraget. Det görs även gällande att det ifrågasatta beslutet utgör ett allvarligt åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen eftersom det undergräver rådets beslut att utfärda tillstånd enligt artikel 93 EG på grundval av förslag från kommissionen. Sökanden anför dessutom att kommissionen underlät att beakta att de åtgärder som rådet vidtog med stöd av artikel 93 EG utgjorde *lex specialis* som skulle ha haft företräde vid en inkonsekvent tillämpning av reglerna om statsstöd. Sökanden påstår vidare att kommissionen har underlåtit att tillämpa de förfaranden som föreskrivs i artikel 8 i direktiv 92/81/EEG för att lösa frågor avseende statsstöd och andra frågeställningar, eller att eftersträva att de relevanta rådsbesluten ogiltigförklaras och har därför undergrävt den ändamålsenliga verkan av rådets åtgärder.

För det femte att kommissionen, genom att fatta det angripna beslutet, underlät att beakta de grundläggande kraven i artikel 3 och 157 EG att gemenskapsindustrins konkurrenskraft skall stärkas och att det skall säkerställas att det finns nödvändiga förutsättningar för gemenskapsindustrins konkurrensförmåga.

För det sjätte att kommissionen genom att fastställa att 20 procent av den undantagna punktskatten utgjorde stöd underlät att beakta att sökanden var skyldig att följa ett antal miljökrav. Kommissionen underlät även att beakta åtgärder som skulle ha

haft samma stimulerande verkan som ett krav på betalning av en väsentlig del av den nationella skatten.

För det sjunde att det angripna beslutet utgör ett åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

För det åttonde att förfarandet enligt artikel 88.2 EG tagit överdrivet lång tid i anspråk och därmed innebär ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed och rättssäkerhetsprincipen. Förfarandets längd utgör ett desto allvarligare åsidosättande eftersom kommissionen, innan den inledde förfarandet, hade underlåtit att agera i enlighet med 1983-års anmälan.

Talan väckt den 19 april 2007 – Fuji Electric Holdings och Fuji Electric Systems mot kommissionen

(Mål T-132/07)

(2007/C 140/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fuji Electric Holdings Co., Ltd. (Kawasaki, Japan) och Fuji Electric Systems Co., Ltd. (Tokyo, Japan) (ombud: P. Chapatte och P. Walter, solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 g i beslutet i den del som det i den bestämmelsen slås fast att den överträdelse som FEH hållits ansvarig för pågick efter september 2000,
- ogiltigförklara artikel 1 h i beslutet i dess helhet,
- ogiltigförklara artikel 2 d i beslutet i den del som FEH enligt den bestämmelsen är solidariskt ansvarig för de ålagda böterna,
- ogiltigförklara artikel 2 f i beslutet i den del som Fuji enligt den bestämmelsen är solidariskt ansvarig för de ålagda böterna,
- sätta ned de böter som har ålagts Fuji, och
- förplikta kommissionen att bära sin rättegångskostnad och ersätta Fujis rättegångskostnad.